

ROSA PETKOVIĆ
PIK DEČKO NA KARO DAMU

Engelsdorfer Verlag
Leipzig
2017

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

Bibliografische Information durch die Deutsche
Nationalbibliothek: Die Deutsche
Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in
der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte
bibliografische Daten sind im Internet über
<http://dnb.dnb.de> abrufbar.

ISBN 978-3-96008-951-3

Copyright (2017) Engelsdorfer Verlag Leipzig
Alle Rechte beim Autor
Hergestellt in Leipzig, Germany (EU)
www.engelsdorfer-verlag.de

8,60 Euro (D)

Naslovnicu pripravila: Rosa Petković
Fotografija: Rosa Petković
Grafička obrada: Mirko Bokšić
Lektorat: Zrinka Vulić

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

TRAŽILI SMO MJESTO ZA ...

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

TRAŽILI SMO MJESTO ZA ...

Tražili smo mjesto za ...

Ja sam željela među vrpoljačkim borovima
kako bih se pomiješala s mravima,
kukcima i leptirima
da mravi i ja trčkaramo po tebi,
da te milujemo, grickamo i ljubimo,
da te kukci i ja
obuhvatimo sa svojih osam nogu
i stisnemo među naše osmeronožje
nježno i strasno dok ti se ne povрати dah
i osmijeh na uplašeno lice,
da te leptiri i ja
prekrijemo svojim mekim krilima
i upijamo iz tebe opojni nektar
sve dok ti se vidogled
ne izoštri do mojih misli i mog srca.

Tražili smo mjesto za ...

Ja sam željela među vrpoljačkim borovima
kako bih se pomiješala s iglicama i travom
da iglice drhte pod tvojim prstima,
da trava leluja pod tvojim kukovima.

Tražili smo mjesto za ...

Ja sam željela na pješčanoj uvali
kako bih se pomiješala sa zrnom pijeska
i sakrila od bure u tvojoj kosi.

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

Ti - stijena na sićušnom zrnju pijeska,
a zrno te grli, lomi, odbacuje
lagano i nježno, poput latice maslačka.
I gle – više nisi stijena:
ti si tisuće dragulja rasutih u mojoj utrobi
u koju sam te sakrila od pohlepnihi dodira
razvratnih žena i nasrtljivih dječaka.

Tražili smo mjesto za ...
Ja sam željela na morskoj obali
da se pomiješam s valovima,
da se razbijam o tvoje poljupce
i zapljuskujem tvoje dodire.
Što je to na mojim bedrima?
Tvoj osmijeh ili pjena olujnog mora?
Pradivan si, ljubavi, dok se smiješ!
Tada na tvoje usne slijeće galeb.
Prilazim mu tiho i plaho
da ga ne poplašim.
Donosim mu svježe ribice
među uzburkanim dojkama

Tražili smo mjesto za ...
A ti si me doveo na Rezalište
i sve je postalo zezalište.
Stisnuo me
između haube i sebe poput tosta
i nakon minutu-dvije hladno rekao:
- Idemo! Ovo ti je dosta! -

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

LIJEVI MRTVI KUT

Promatraš me iz mog lijevog mrtvog kuta
obavijen sivom, nepreglednom cestom.
U sudaru s tvojim pogledom
izgubila sam vlast nad dahom,
kočnice proklizavaju,
srce trokira u sivom metalu.
Promatraš me iz mog lijevog mrtvog kuta.
Mirišeš po zelenilu borova i modrini mora.
Nebo je sačuvalo opnu nevinosti
u toplini tvog pogleda.
Kako ti prići? S čim te otvoriti?
Mojim tijelom proletjela su jata divljih ptica
ostavljajući u njemu tišinu i pustoš.
Otvarači su pokradeni, noževi slomljeni.
Tu sam! Pred tobom - skitnica i beskućnik!
Ti si moj dom, moja četiri zida,
svježe obojen dah,
pogled popločen proljetnom kišom!
Prozori mog doma – tvoji su otkucaji srca,
preslik vjetra na maslinovoj grani,
gnijezdo u pupoljku ruže.
Mojim su tijelom protutnjala
krda divljih konja
ostavljajući u njemu pustinju i muk.
Kako ti prići? S čime te otvoriti?
Čekala sam te godinama
nježnog i ustreptalog, čistog i netaknutog,

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

a sada sam nespremna,
drhtim od straha kao breza na vjetru.

Tu si! Mirišeš po tek ubranom jutru,
po prvom buđenju na morskoj obali,
po klikčaju fazana u zrelom žitu,
po obranom grožđu u vinogradu,
po pokošenoj travi na livadi.
Tu si, a ja – nespremna,
prašina na pustoju cesti,
pijesak što zasipa umorne oči,
vjetar uokviren prazninom i tugom,
sjena što pleše svoj posljednji tango.
Dodirni me! Ljubiti ćemo se na horizontu,
na zamišljenoj crti gdje se ti i ja spajamo.
Pomiješat ćemo ruke s leđima,
noge s ramenima,
glavu s bedrima,
oči s tamom ...
i tako beznožni, bezleđni, bezglavi ...
staviti točku na našu nevinost.
Budi pri tom nježan da mi ne ispadnu zubi,
da mi ne otpadne dojka,
da mi se ne razbije oko
u dodiru s tvojim jaukom!

DANAS SAM POMIJEŠALA DOJKE

Danas sam pomiješala dojke.
Neke mi spojke u glavi olabavile,
pa stavile lijevu u desnu,
a desnu - u lijevu košaru grudnjaka.
U tom košmaru, karnevalu sumraka
moje me razroke grudi vode u bol
koju ni jedna nježnost,
ni jedna tajna zakletva
neće odvesti u svoj čarobni svijet.
Pomiješane, razroke i slijepe, lijepe se
za svježe obojene ožiljke na koži
gdje se cakli zaleđeno leptirovo krilo,
gdje se množi snježni bršljan boli,
gdje zaleđeno trnje straha
urasta u moje, staklom izbrušene, oči.

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

NA RUBU SVEGA

Stigoh, najzad, na rub svega.
Tama je savladala sve moje pute.
Nekoliko krijesnica s napuštenog brijega
upirile su Sunce, odnijele ga u te.

Zatamnjena tako, preblizu mraku,
krenuh u pohod zapjenjenoj zori.
Hitac leptira prsnuo u zraku,
bojama duge u meni gori.

Srnulo je srce dugom priklješteno
prečesto odsutno u optici svijeta,
za bosonogim vjetrom,
trnjem osviješteno,
s olujom radosti na latici cvijeta.

SREDNJEKOSA BRINETA

Ne znam zašto se vi ćelavci toliko palite
na gustu žensku kosu
i sad sam ti ja kao neka srednjekosa brineta?
Za ime svijeta moram li biti prvokosa brineta
da bi me pustio u klijetku svog srca?
Istina, imam dlaku tanku i rijetku,
ali mi je narav, zato, gusta, a usta puna ljubavi.
Da me bar jednom nazoveš "dragom",
stope bih ti ovila zvjezdanim sagom!
Za tvoj ulet odigrala bih ruski rulet!
Divljao bi ispod mene na padini stijene
kao buket divljih ruža!
Da te bar minutu imam za muža
pustila bih tvog jokšira na se da me pase,
dala bih mu brijeg, pojilo i ptice!
Ugradi me u srce namjesto premosnice
i tvoja će srčana pumpa
raditi kao UMPA zona u Bosni
poslije pada Srebrenice!
O, koliko će krvi i ozona
proključati tvojim venama,
prokrčit će prilaze svim tim divnim ženama!
A ja? S kosom ili bez, bit ću tvoj zadnji zez!

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

PIK DEČKO NA KARO DAMU

Položili smo na stol sve svoje karte:
kraljeve crvene, kraljeve crne,
kraljicu srca, trice prazne, aseve razne.
Uz dim cigareta i dupli viski
postali drugovi, prijatelji bliski.
Otapali tugu, radost dijelili,
selili se od šanka do šanka.
Dijelila nas samo čaša tanka.
U gustim oblacima barova noćnih
đogirali sa ženama bedara sočnih.
Ti si čekao herc damu, ja herc dečka
da ti dignem kralja s talona.
Pustih bezbroj probnih balona
tražeći dečka u novom špilu.
Silu pameti u herc dečka uložila
da bih se s njim na stolu posložila.
Moji punti njegovi bi bili,
dala bih mu aseve skrite u rukavu.
Zamijenila kite orhideja
za kitu njegova različka.
O, koliko ideja glavom mi krenu
o dečku što kraljeve mijenja u trenu.
Dozrelo nebo čelom mu zveči,
liječi me slatkim rojem nade!
Eh, da mi usud herc dečka dade!
Tražih ga svugdje svim srcem i bićem,
a nađoh tebe razgaženog pićem.
Gledam te duplo, u bircu, na stolu -
miješaš me u viski i coca colu!

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

TOG TRENA BILA SAM JEDINA

Tog trenu bila sam ti jedina
zraka svjetla na horizontu,
Sunce u rasadištu srca,
vrt ograđen pticama!

Izrezbarena zrnca srebra
prekrila su tvoj osmijeh.
Bljeskom, poput zvijezde,
sjevnula je ljubav
i razlila mliječnu stazu
po drhtavim kapima rose.

Tog trenu bila sam ti jedina
zraka svjetla na horizontu,
Sunce u rasadištu srca,
vrt ograđen pticama!

Odveo si me u isprane oblake,
bezazlen i prostran.
Sklonih se u te kao jutro u svitanje.
Ljubav, razvratna i sveta,
postade baklja - plamteća ptica,
žuborenje smijeha
na otvorenom dlanu mašte.

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

PENELOPA

Prelijepa gospo,
da je Odisej tvoju božansku ljepotu
razgrnuo po škrapam Svilaje i tvojom ljubavlju
zameo riđovkama tragove i tajne puteve,
da je zvukove harfe što zapljuskuju obale mora,
zamijenio žalopojkom vučice pred kolibom
i tvoj miris pozlaćenog jutra
prolio po ovčjem runu,
bi li čekala svog zlatokosog viteza, lualicu
i boema, modrooko sunce u očima požude,
da se vrati starici ozaren uzburkanim morem
i božanskim vinom?

Prelijepa gospo, od čega je tvoja vijernost:
od prašine ili zlata, od vode ili krvi,
od svjetla ili tame? Znaju li odgovor dragulji
čekanjem umnoženi na tvojim grudima
golim a krepkim, obljubljenim, a nevinim?
Oprosti, gospo, na drskosti kržljavih misli,
ali sumnjam da je raskoš
tvoje ljubavi - tvoja ljubav,
a raskoš tvoje vijernosti - tvoja vijernost,
jer pred tvojim bedrima kleči Homer:
slijepac-pjesnik, pjesnik-slijepac
i prštavo cvjetanje tvoje smjernosti
opisuje čudesnim pastelama svog nevida.

LAGALA SAM O LJUBAVI

Ako je bogatstvo u ljubavi,
a veličina u opraštanju,
sitni smo poput pješčanog zrna,
tumaramo neuglednim gudurama,
daleko od svojih sunčanih obala.
Uplašeni i sami kao poharan hram,
jer naša je ljubav skrta među stijenama,
klonula i nijema,
davno darovana odumrlom zviježđu.
Dozivam je iz mračnih komora
lutajući kroz njih kao mjesečarka
po urušenom krovu što natkriva
pjeskovite zidove pamćenja,
a u ljubavi, kao i u smrti,
pamćenje je isto:
crni mamac u oku, krvavi bodež u srcu!

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

UBOJITI ZVUK

Nabrala sam u naramak tvoje ruke -
proljetne oblake svilene.

Ozvale se uzburkanom srcu i uzbibale grudi
kroz pučinu zapjanjenu krikom galeba.

Neosedlane dojke ubojitim šapatom
zaplicu kosu -
rašćupane vrance u klasju polegnutom.

Gle! U treptaju oka svjetlo traži svoj sjaj!

SVE JE TO NEKO SVJETLO, NEKI ZVUK

Zvonimire, tvoje svjetlo je veliko,
vječno će osvjetljavati moj put!
Odnio si mi mladost, a donio život što plovi
na krilima ptica i odziva tvojim imenom!
Osvojio me CARSKIM ZEZOM -
izbrušenim dijamantom smijeha,
svitanjem radosti!
Carskim rezom
porodio iz okoštale utrobe mulja,
oprao kišnicom poljubaca
i mnoštvom leptira na bedrima.
Srčanu vrpцу podvezao vrpcom oblaka
i povio me kao da sam oduvijek tu,
iznad modrog brijega, u mirisnom smilju.
Odnio si mi mladost, a donio život!
Prepoznala sam ga u raskošnoj pjeni mora
što taknula je galebov krik,
osvrnula se na horizont i ispružila
prema njemu u modri prostor beskraj
kao peteljka koju nisi slomio -
samo si je savinuo
naslonivši na nju odsutne usne.
Odnio si mi mladost, a donio život -
raspletenu pticu na krilu oblaka!
Bilo je to neko svjetlo, neki zvuk -
topli stub sunca na morskom valu!

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!

EH, PJESNICI, KOLIKO VAS JE

Eh, pjesnici, koliko vas je!
A ja vjerovala:
nestali ste s Jesenjinom
u hladnoj, hotelskoj sobi
gdje nam je mrtvi mladić
ostavio najzlatniju mijenu
iz koje isparava ledeni dah zvijezda.
Ni pustinjski štakori,
ni planinski snijegovi
što gozbuju u vašim srcima
neće nadglasati njegov dah
koji vjetar nije savinuo,
ni očaj, ni prpošna
zamišljenost rasušenih oblaka.

VOLJELA BIH DA MOGU POSTOJATI BEZ ODUSTAJANJA

Voljela bih da mogu postojati bez odustajanja!
Da usnem u kapi rose bez straha od svitanja.
Da me Sunce privije čvrsto
kao cvijet raširenih ruku.

Voljela bih da mogu postojati bez odustajanja!
Da usnem u zrnju pijeska bez straha od oluje.
Da vjetar ne krade moje kule
za nekog tko me čeka na iščezlim obalama.

Voljela bih da mogu postojati bez odustajanja!
Da usnem u kristalu soli bez straha od pučine.
Da me valovi raznesu po stijeni.
Da prštim smijehom na krilima ptica.

Voljela bih da mogu postojati bez odustajanja!
Da usnem u sebi bez straha od sebe.
Da se probudim bezbrižna.
Da se probudim radosna.
Da vjerujem.
Da ne tražim sutrašnju dugu
i jučerašnjeg sokola na nebu.

Diese Leseprobe ist urheberrechtlich geschützt!